368R0766

'Αριθ. N 143/6 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 25.6.68

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 766/68 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 18ης 'Ιουνίου 1968

περί θεσπίσεως τῶν γενικῶν κανόνων πού ἀφοροῦν τή χορήγηση ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή ζάχαρης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

'Εχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1967 περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῆς ζάχαρης([1]), καί ἰδίως τό ἄρθρο 17 παράγραφοι 2 καί 3,

τήν πρόταση τῆς 'Επιτροπῆς,

'Εκτιμώντας:

ὅτι οἱ παράγραφοι 2 καί 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ προβλέπουν ὅτι τό Συμβούλιο θεσπίζει τούς γενικούς κανόνες πού ἀφοροῦν τίς ἐπιστροφές κατά τήν ἐξαγωγή τῶν προϊόντων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό α), γ) καί δ) τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ·

ὅτι, γιά νά παρεμποδισθεῖ ἡ χορήγηση γιά τήν ἴδια ζάχαρη πριμοδοτήσεως γιά μετουσίωση καί ἐπιστροφή, ἐνδείκνυται νά ἀποκλείεται ἡ μετουσιωμένη ζάχαρη ἀπό τό εὐεργέτημα τῆς ἐπιστροφῆς κατά τήν ἐξαγωγή·

ὅτι, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 17 παράγραφος 2 τελευταῖο ἐδάφιο τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ, ἡ ἐπιστροφή πρέπει νά καθορίζεται περιοδικά· ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά καθορίζονται οἱ περίοδοι αὐτές σέ συνάρτηση μέ τίς ὑφιστάμενες συνθῆκες στήν ἀγορά τοῦ ἐν λόγω προϊόντος καί τό ἐνδιαφέρον πού παρουσιάζει γιά τό ἐμπόριο ὁρισμένη σταθερότητα τῆς ἐπιστροφῆς· ὅτι, ἐπί πλέον, εἶναι σκόπιμο, λαμβανομένου ὑπόψη τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ, νά προβλεφθοῦν ἐλάχιστα περιθώρια γιά τήν τροποποίηση τῆς ἐπιστροφῆς·

ὅτι ὁ περιοδικός καθορισμός δύναται νά πραγματοποιεῖται μόνον ὅταν ὑπάρχει ζάχαρη πρός ἐξαγωγή·

ὅτι, κατά τόν ὑπολογισμό τοῦ ὕψους τῶν ἐπιστροφῶν, πρέπει νά λαμβάνεται ὑπόψη ἡ διαφορά μεταξύ τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν τῆς Κοινότητος καί τῶν χρηματιστηριακῶν τιμῶν ἤ τῶν τιμῶν τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς· ὅτι ἐνδείκνυται νά ἐπιλεγεῖ ὡς τιμή τῆς λευκῆς ζάχαρης μέσα στήν Κοινότητα ἡ τιμή παρεμβάσεως πού διαπιστώνεται στήν περισσότερο πλεονασματική ζώνη τῆς Κοινότητος καί ὡς τιμή τῆς ἀκατέργαστης ζάχαρης ἡ τιμή παρεμβάσεως πού ἐφαρμόζεται στή ζώνη ἐξαγωγῆς πού θεωρεῖται ὡς ἀντιπροσωπευτική· ὅτι, γιά νά ἐπιτραπεῖ ἡ ἐξαγωγή, εἶναι ἀναγκαῖο νά λαμβάνονται ὑπόψη ὅλα τά βασικά ἔξοδα πού ἀφοροῦν τήν ἐξαγωγή·

ὅτι, γιά νά ἐπιτευχθεῖ ὁμοιόμορφη ἐφαρμογή τοῦ συστήματος τῶν διαγωνισμῶν ἀπό τίς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες τῶν Κρατῶν Μελῶν, εἶναι ἀπαραίτητο νά καθορίζονται οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 40 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67·

ὅτι, προκειμένου νά καταστεῖ δυνατό στό ἐμπόριο νά λαμβάνει εὐκολότερα τά μέτρα του, πρέπει νά λαμβάνονται ἀποφάσεις ἐπί τῶν προσφορῶν τό δυνατό συντομότερο·

ὅτι εἶναι σύμφωνο μέ τό σκοπό τοῦ διαγωνισμοῦ νά καθορίζεται μέ βάση τίς ληφθεῖσες προσφορές, καί ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπόψη ὁρισμένα κριτήρια, ἕνα μέγιστο ποσό τῆς ἐπιστροφῆς, καθώς καί νά καθορίζεται, κατά περίπτωση, μία μέγιστη ποσότητα ἐξαγωγῶν καί νά προβλέπεται ὅτι οἱ ἐξαγωγές πού ὑπερβαίνουν τό μέγιστο αὐτό ποσό θά ἀποκλείονται·

ὅτι ὁ εἰδικός χαρακτήρας τῆς διαδικασίας τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπιτρέπει τή διαφοροποίηση τῶν ἐπιστροφῶν·

ὅτι, σέ εἰδικές περιπτώσεις, κατά τίς ὁποῖες ἐξαγωγή ζάχαρης δύναται νά πραγματοποιεῖται μέ προτιμησιακούς ὅρους, εἶναι σκόπιμο νά ἐπιτρέπεται εἰδικός διαγωνισμός, ὁ ὁποῖος προβλέπει, ἀπό τή δημοσίευσή του, ἕνα εἰδικό μέγιστο ποσό τῆς ἐπιστροφῆς καί τή δυνατότητα ὑποβολῆς προσφορῶν χωρίς χρονικό περιορισμό·

ὅτι, πρός τό σκοπό πραγματοποιήσεως τῆς ἐξαγωγῆς, πρέπει νά ἀποφεύγεται ἡ ἀπόσυρση προσφορᾶς πού ἔγινε στά πλαίσια ἑνός διαγωνισμοῦ· ὅτι, γι' αὐτό, πρέπει νά προβλέπεται ὅτι ἡ συμμετοχή στό διαγωνισμό ὑπόκειται στήν παροχή ἀσφαλείας·

ὅτι εἶναι σκόπιμο νά καθορισθεῖ ἡ ἐπιστροφή πού χορηγεῖται γιά τήν ἀκατέργαστη ζάχαρη τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ ποιοτικοῦ τύπου πού καθορίζεται στό ἄρθρο 1

([1]) ΕΕ ἀριθ. 308 τῆς 18.12.1967, σ. 1.

τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 431/68 τοῦ Συμβουλίου τῆς 9ης 'Απριλίου 1968 πού προσδιορίζει τόν ἀντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο γιά τήν ἀκατέργαστη ζάχαρη καί τόν τόπο διελεύσεως στά σύνορα τῆς Κοινότητος γιά τόν ὑπολογισμό τῶν τιμῶν cif στόν τομέα τῆς ζάχαρης[1]· ὅτι ἡ ἐπιστροφή πού χορηγεῖται γιά τήν ἀκατέργαστη ζάχαρη δέν δύναται, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 17 παράγραφος 2 ἐδάφιο τρίτο τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ, νά ὑπερβαίνει τό 92% τῆς ἐπιστροφῆς πού χορηγεῖται γιά τή λευκή ζάχαρη καί καθορίζεται γιά τήν ἐν λόγω περίοδο ἤ προβλέπεται ὑπό μορφή ἑνός μέγιστου ποσοῦ στά πλαίσια κανονικῆς δημοπρασίας· ὅτι, γιά νά ἀποφεύγονται διαστρεβλώσεις τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, εἶναι ἀναγκαῖο νά προσαρμόζεται, ἀνάλογα μέ τήν ἀπόδοση, ἡ ἐπιστροφή πού χορηγεῖται γιά τήν ἀκατέργαστη ζάχαρη ἡ ὁποία ἔχει ἀπόδοση διαφορετική ἀπό 92%·

ὅτι ἐνδείκνυται, ἐπειδή δέν διατίθενται στήν Κοινότητα ἀντιπροσωπευτικές δηλώσεις τιμῶν τῆς μελάσσας, νά ληφθεῖ ὡς σημεῖο ἐκκινήσεως γιά τόν ὑπολογισμό τῆς ἐπιστροφῆς πού χορηγεῖται στό προϊόν αὐτό, ἡ τιμή τῆς μελάσσας πού χρησίμευσε ὡς βάση, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 4 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/ΕΟΚ, στόν προσδιορισμό, γιά τή σχετική ζαχαρική περίοδο, τῶν ἐσόδων πού προκύπτουν ἀπό πωλήσεις μελάσσας· ὅτι, γιά νά καταστεῖ δυνατή ἡ διάθεση τῆς μελάσσας στή διεθνή ἀγορά, εἶναι ἀναγκαῖο νά λαμβάνεται ὑπόψη, κατά τόν ὑπολογισμό τῆς ἐπιστροφῆς, ἡ κατάσταση τῶν τιμῶν καί οἱ δυνατότητες διαθέσεως μέσα στήν Κοινότητα καί στίς ἀγορές τῶν τρίτων χωρῶν·

ὅτι εἶναι σκόπιμο, δεδομένου ὅτι ἡ κατάσταση τοῦ ἐφοδιασμοῦ εἶναι πολύ διαφορετική, κατά περιοχές, μέσα στήν Κοινότητα, νά προβλέπεται γιά τή μελάσσα ἡ δυνατότητα νά καθορίζεται ἡ ἐπιστροφή διά διαγωνισμοῦ γιά καθορισμένες ποσότητες καί γιά καθορισμένες ζῶνες·

ὅτι ἐνδείκνυται νά λαμβάνεται ὡς βάση ὑπολογισμοῦ τῆς ἐπιστροφῆς πού δίδεται γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό δ) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ ἡ τιμή παρεμβάσεως γιά τή λευκή ζάχαρη πού ἐφαρμόζεται στήν περισσότερο πλεονασματική ζώνη τῆς Κοινότητος καί οἱ τιμές τῆς λευκῆς ζάχαρης πού ἔχουν εἰσαχθεῖ στό χρηματιστήριο τῶν Παρισίων· ὅτι, δεδομένων τῶν διαφορῶν περιεκτικότητος σέ σακχαρόζη, εἶναι σκόπιμο νά καθορίζεται ἡ ἐπιστροφή πού χορηγεῖται στά προϊόντα αὐτά ὑπό μορφή ποσοῦ βάσεως ἀνά 1% περιεκτικότητος σέ σακχαρόζη·

ὅτι, μετά τή χορήγηση ἐπιστροφῆς στήν παραγωγή σορβόζης, σύμφωνα μέ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 765/68 τοῦ Συμβουλίου τῆς 18ης 'Ιουνίου 1968 περί θεσπίσεως τῶν γενικῶν κανόνων πού ἐφαρμόζονται στήν ἐπιστροφή στήν παραγωγή γιά τή ζάχαρη πού χρησιμοποιεῖται στή χημική βιομηχανία[2], πρέπει, κατά τόν ὑπολογισμό τῆς ἐπιστροφῆς κατά τήν ἐξαγωγή σορβόζης, νά ξεκινοῦμε ἀπό μία τιμή τῆς λευκῆς ζάχαρης, πού μειώνεται κατά τήν ἐπίπτωση τῆς ἐπιστροφῆς στήν παραγωγή·

ὅτι, προκειμένου νά λαμβάνονται ὑπόψη συνήθειες τοῦ ἐμπορίου τῆς ζάχαρης, εἶναι ἀναγκαῖο, μέ τή βοήθεια ἐπιστροφῶν, ἀφ' ἑνός, νά διευκολύνονται οἱ συναλλαγές πού πραγματοποιοῦνται μέ βάση τήν ἐπιστροφή πού ἰσχύει κατά τήν ἡμέρα τῆς ἐξαγωγῆς καί, ἀφ' ἑτέρου, νά ἐπιτρέπονται οἱ συναλλαγές πού διεξάγονται κατά τή διάρκεια ἰσχύος τῆς ἄδειας ἐξαγωγῆς μέ βάση τήν ἐπιστροφή πού ἔχει καθορισθεῖ ἐκ τῶν προτέρων·

ὅτι εἶναι οἰκονομικά ἀναγκαῖο νά προβλέπεται προσαρμογή ὅταν, μεταξύ τοῦ χρόνου πού καθορίσθηκε ἡ ἐπιστροφή καί ἐκείνου κατά τόν ὁποῖο πραγματοποιεῖται ἡ ἐξαγωγή, ἐπέρχονται τροποποιήσεις τῶν τιμῶν παρεμβάσεως καί τῆς τιμῆς τῆς μελάσσας πού προαναφέρεται καί χρησιμεύει ὡς βάση γιά τόν ὑπολογισμό τῶν ἐπιστροφῶν πού χορηγοῦνται στά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό α) καί γ) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ·

ὅτι, γιά νά ἐξασφαλίζεται ἡ συνέχεια τῶν ἐξαγωγῶν, πρέπει νά προβλέπεται, ὑπό ὁρισμένες συνθῆκες, ἡ δυνατότητα νά καθορίζεται ἡ ἐπιστροφή σέ διαφορετικά ἐπίπεδα ἀνάλογα μέ τόν προορισμό·

ὅτι, γιά νά ἀποφεύγονται στρεβλώσεις ἀνταγωνισμοῦ μεταξύ τῶν ἐπιχειρηματιῶν τῆς Κοινότητος, εἶναι ἀναγκαῖο οἱ διοικητικές προϋποθέσεις στίς ὁποῖες ὑπόκεινται νά εἶναι οἱ ἴδιες σέ ὁλόκληρη τήν Κοινότητα·

ὅτι, δεδομένης τῆς πλεονασματικῆς καταστάσεως τῆς Κοινότητος στόν τομέα τῆς ζάχαρης, εἶναι σκόπιμο νά μή χορηγεῖται καμία ἐπιστροφή γιά τή ζάχαρη καί τή μελάσσα πού παράγονται ἀπό πρῶτες ὕλες πού εἰσάγονται ἀπό τρίτες χῶρες, καθώς καί γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό δ) τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ καί εἰσάγονται ἀπό τρίτες χῶρες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

'Αρθρο 1

'Ο παρών κανονισμός ἐφαρμόζεται κατά τόν καθορισμό καί κατά τή χορήγηση τῆς ἐπιστροφῆς γιά τά μή μετουσιωμένα προϊόντα πού ἐξάγονται ὡς ἔχουν καί ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό α), γ) καί δ) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ.

'Αρθρο 2

1. Γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό α) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ, οἱ ἐπιστροφές καθορίζονται κάθε δύο ἑβδομάδες, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2.

2. 'Ο περιοδικός αὐτός καθορισμός δύναται νά ἀναστέλλεται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 40 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ, ἄν διαπιστωθεῖ ὅτι δέν ὑφίστανται στήν Κοινότητα πλεονάσματα ζάχαρης γιά νά ἐξαχθοῦν μέ βάση τίς τιμές τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς. Στήν περίπτωση αὐτή, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 11 παράγραφος 2, δέν χορηγεῖται ἐπιστροφή.

(1) ΕΕ ἀριθ. N 89 τῆς 10.4.1968, σ. 3.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 143 τῆς 25.6.1968, σ. 1.

Ἄρθρο 3

Ὁ καθορισμός τῆς ἐπιστροφῆς πού χορηγεῖται γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2 πραγματοποιεῖται ἀφοῦ ληφθεῖ ὑπόψη ἡ κατάσταση στήν κοινοτική ἀγορά καί στή διεθνή ἀγορά τῆς ζάχαρης καί ἰδίως τά ἀκόλουθα στοιχεῖα:

α) ἡ τιμή παρεμβάσεως τῆς λευκῆς ζάχαρης πού ἰσχύει στήν περισσότερο πλεονασματική ζώνη τῆς Κοινότητος ἤ ἡ τιμή παρεμβάσεως τῆς ἀκατέργαστης ζάχαρης πού ἰσχύει στή ζώνη τῆς Κοινότητος πού θεωρεῖται ἀντιπροσωπευτική γιά τήν ἐξαγωγή τῆς ζάχαρης αὐτῆς·

β) τά ἔξοδα μεταφορᾶς τῆς ζάχαρης, ἀπό τίς ζῶνες πού ἀναφέρονται στήν περίπτωση α), στά λιμάνια ἤ στά ἄλλα σημεῖα ἐξαγωγῆς ἔξω ἀπό τήν Κοινότητα·

γ) τά ἔξοδα τοῦ ἐμπορίου καί ἐνδεχομένως μεταφορτώσεως, μεταφορᾶς καί συσκευασίας πού εἶναι σχετικά μέ τήν ἐμπορία τῆς ζάχαρης στή διεθνή ἀγορά·

δ) οἱ τιμές τῆς ζάχαρης πού διαπιστώνονται στή διεθνή ἀγορά·

ε) ἡ οἰκονομική ἄποψη τῶν προβλεπομένων ἐξαγωγῶν.

Ἄρθρο 4

1. Γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό α) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ, ἡ ἐπιστροφή δύναται νά καθορίζεται μέ διαγωνισμό. Ὁ διαγωνισμός ἀφορᾶ τό ὕψος τῆς ἐπιστροφῆς.

2. Οἱ ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν Μελῶν προβαίνουν στό διαγωνισμό σύμφωνα μέ νομική πράξη πού δεσμεύει ὅλα τά Κράτη Μέλη. Ἡ νομική πράξη καθορίζει τούς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ. Οἱ ὅροι αὐτοί πρέπει νά ἐγγυῶνται τήν ἰσότητα συμμετοχῆς γιά κάθε πρόσωπο ἐγκατεστημένο στήν Κοινότητα.

3. Μεταξύ τῶν ὅρων τοῦ διαγωνισμοῦ περιλαμβάνεται μιά προθεσμία ὑποβολῆς τῶν προσφορῶν. Ἐντός τῶν τριῶν ἐργασίμων ἡμερῶν πού ἀκολουθοῦν τή λήξη τῆς προθεσμίας καί μέ βάση τίς προσφορές πού ἔχουν ληφθεῖ, καθορίζεται τό μέγιστο ποσό τῆς ἐπιστροφῆς γιά τόν ἐν λόγω διαγωνισμό, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 40 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ. Γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ μέγιστου ποσοῦ, λαμβάνονται ὑπόψη ἡ κατάσταση τῆς Κοινότητος ὅσον ἀφορᾶ τόν ἐφοδιασμό καί τήν τιμή, οἱ τιμές καί οἱ δυνατότητες διαθέσεως στή διεθνή ἀγορά, καθώς ἐπίσης καί τά ἔξοδα πού σχετίζονται μέ τήν ἐξαγωγή ζάχαρης.

Σύμφωνα μέ τήν ἴδια διαδικασία δύναται νά καθορίζεται μία μέγιστη ποσότητα σέ τόννους.

4. Ὅταν εἶναι δυνατό νά γίνει ἐξαγωγή μέ ἐπιστροφή κατώτερη ἀπό ἐκείνη πού θά προέκυπτε λαμβανομένης ὑπόψη τῆς διαφορᾶς μεταξύ τῶν κοινοτικῶν τιμῶν καί τῶν τιμῶν τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς καί ὅταν ἡ ἐξαγωγή ἔχει ἕναν ἰδιαίτερο προορισμό, δύναται νά ὁρίζεται ὅτι οἱ ἁρμόδιες ὑπηρεσίες τῶν Κρατῶν Μελῶν προβαίνουν σέ εἰδικό διαγωνισμό, τοῦ ὁποίου οἱ ὅροι προβλέπουν:

α) τή δυνατότητα ὑποβολῆς προσφορῶν χωρίς χρονικό περιορισμό μέχρι τό κλείσιμο τοῦ διαγωνισμοῦ, καί

β) ἕνα μέγιστο ποσό ἐπιστροφῆς πού ὑπολογίζεται ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τῆς ἐν λόγω ἐξαγωγῆς.

5. Ἄν τό ποσό τῆς ἐπιστροφῆς πού ἀναφέρεται σέ μία προσφορά ὑπερβαίνει τό μέγιστο ποσό πού ἔχει καθορισθεῖ, ἡ προσφορά ἀπορρίπτεται ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν Μελῶν.

Ἄν τό ποσό τῆς ἐπιστροφῆς πού ἀναφέρεται στήν προσφορά δέν εἶναι ἀνώτερο ἀπό τό μέγιστο ποσό, ἡ ἐπιστροφή πού πρέπει νά καθορίσουν οἱ ἀρχές αὐτές εἶναι ἐκείνη πού ἀναφέρεται στήν ἐν λόγω προσφορά.

Ἄρθρο 5

1. Γιά τήν ἀκατέργαστη ζάχαρη, ἡ ἐπιστροφή καθορίζεται γιά τόν ἀντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο πού καθορίζεται στό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 431/68.

2. Ἡ ἐπιστροφή πού καθορίζεται κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 3 γιά τήν ἀκατέργαστη ζάχαρη δέν δύναται νά ὑπερβαίνει τό 92% τῆς ἐπιστροφῆς πού καθορίστηκε γιά τήν ἴδια περίοδο γιά τή λευκή ζάχαρη. Τό μέγιστο ποσό πού προβλέπεται στό ἄρθρο 4 παράγραφος 3 γιά τήν ἀκατέργαστη ζάχαρη δέν δύναται νά ὑπερβαίνει τό 92% τοῦ μέγιστου ποσοῦ πού καθορίζεται συγχρόνως γιά τή λευκή ζάχαρη δυνάμει τῆς ἐν λόγω παραγράφου.

3. Ἡ ἐπιστροφή γιά τήν ἀκατέργαστη ζάχαρη πού ἐξάγεται εἶναι ἴση μέ τήν ἐπιστροφή πού ἐφαρμόζεται κατά τή διενέργεια τῆς ἐν λόγω ἐξαγωγῆς πολλαπλασιαζόμενη μέ ἕνα διορθωτικό συντελεστή.

Ὁ διορθωτικός συντελεστής λαμβάνεται διά διαιρέσεως μέ τό 92 τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐξαγόμενης ἀκατέργαστης ζάχαρης, ἡ ὁποία ὑπολογίζεται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 431/68.

Ἄρθρο 6

1. Γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό γ) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ, ἡ ἐπιστροφή καθορίζεται μηνιαίως ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπόψη:

α) ἡ τιμή τῆς μελάσσας πού χρησίμευσε ὡς βάση γιά τήν ὑπόψη ζαχαρική περίοδο στόν προσδιορισμό τῶν εἰσπράξεων πού προκύπτουν ἀπό τίς πωλήσεις μελάσσας, κατ' ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ·

β) οἱ τιμές καί οἱ δυνατότητες διαθέσεως μελάσσας στήν ἀγορά τῆς Κοινότητος·

γ) οἱ τιμές τῆς μελάσσας πού ἔχουν διαπιστωθεῖ στή διεθνή ἀγορά·

δ) ἡ οἰκονομική ἄποψη τῶν προβλεπομένων ἐξαγωγῶν.

2. Ὑπό εἰδικές συνθῆκες, τό ποσό τῆς ἐπιστροφῆς δύναται νά καθορίζεται διά διαγωνισμοῦ, γιά ποσότητες καθορισμένες καί γιά καθορισμένες ζῶνες τῆς Κοινότητος. Ὁ διαγωνισμός ἀφορᾶ τό ποσό τῆς ἐπιστροφῆς.

Οἱ ἁρμόδιες ὑπηρεσίες τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν Μελῶν, προβαίνουν στόν διαγωνισμό δυνάμει ἀδείας πού καθορίζει τούς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ. Οἱ ὅροι αὐτοί πρέπει νά ἐξασφαλίζουν τήν ἰσότητα συμμετοχῆς γιά κάθε πρόσωπο ἐγκατεστημένο μέσα στήν Κοινότητα.

Ἄρθρο 7

1. Καθορίζεται μηνιαῖα ποσό θάσεως τῆς ἐπιστροφῆς γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό δ) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ.

2. Τό ποσό θάσεως τῆς ἐπιστροφῆς πού προβλέπεται γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1, μέ ἐξαίρεση τή σορβόζη, εἶναι ἴσο μέ τό ἑκατοστό τῆς διαφορᾶς μεταξύ τῆς τιμῆς παρεμβάσεως γιά τή λευκή ζάχαρη πού ἰσχύει στήν περισσότερο πλεονασματική ζώνη τῆς Κοινότητος κατά τή διάρκεια τοῦ μηνός γιά τόν ὁποῖο καθορίστηκε τό ποσό θάσεως, καί τοῦ μέσου ἀριθμητικοῦ ὅρου τῶν τιμῶν «spot» γιά 100 χιλιόγραμμα λευκῆς ζάχαρης πού ἔχουν εἰσαχθεῖ στό Χρηματιστήριο τῶν Παρισίων κατά τή διάρκεια τῶν εἴκοσι πρώτων ἡμερῶν τοῦ μηνός πού προηγεῖται ἐκείνου γιά τόν ὁποῖο καθορίσθηκε τό ποσό θάσεως.

Μέχρι τήν 31η Ἰανουαρίου 1972, τό ποσό θάσεως γιά τή σορβόζη εἶναι ἴσο μέ τό ἑκατοστό τῆς διαφορᾶς μεταξύ τοῦ ποσοῦ πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 5 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 765/68, τροποποιημένου ἐνδεχομένως δυνάμει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἴδιου ἄρθρου καί τοῦ μέσου ἀριθμητικοῦ ὅρου πού ἀνεφέρθη ἀνωτέρω.

3. Τό ποσό θάσεως δύναται, ἐν τούτοις, νά καθορίζεται κατά παρέκκλιση ἀπό τίς διατάξεις τῆς παραγράφου 2, πρῶτο ἐδάφιο, στό μέτρο πού φαίνεται ἀναγκαῖο γιά νά ἐπιτυγχάνεται ἰσορροπία μεταξύ:

— τῆς χρησιμοποιήσεως προϊόντων θάσεως τῆς Κοινότητος, ἐν ὄψει ἐξαγωγῆς προϊόντων μεταποιήσεως μέ προορισμό τρίτες χῶρες, καί

— τῆς χρησιμοποιήσεως προϊόντων τῶν χωρῶν αὐτῶν πού προορίζονται γιά ἐμπόριο τελειοποιήσεως.

4. Κατά τόν μηνιαῖο καθορισμό τοῦ ποσοῦ θάσεως τῆς ἐπιστροφῆς, τό τελευταῖο αὐτό τροποποιεῖται μόνον ἐάν ἡ διαφορά πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 2 εἶναι ἀνώτερη ἤ κατώτερη περισσότερο ἀπό 0,40 λογιστικές μονάδες τῆς διαφορᾶς πού ἐλήφθη ὑπόψη κατά τόν προηγούμενο καθορισμό.

Τό ποσό θάσεως τῆς ἐπιστροφῆς δύναται νά τροποποιηθεῖ μεταξύ δύο μηνιαίων καθορισμῶν μόνο ἐάν ἡ διαφορά μεταξύ τῆς τιμῆς παρεμβάσεως πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 2 ἐδάφιο πρῶτο ἤ τοῦ ποσοῦ πού ἀναφέρεται στό δεύτερο ἐδάφιο, κατά περίπτωση, καί τῆς τιμῆς «spot» γιά 100 χιλιόγραμμα λευκῆς ζάχαρης εἰσηγμένης στό Χρηματιστήριο τῶν Παρισίων, εἶναι ἀνώτερη ἤ κατώτερη περισσότερο ἀπό μία λογιστική μονάδα τῆς διαφορᾶς πού ἐλήφθη ὑπόψη κατά τόν τελευταῖο καθορισμό.

5. Ἡ ἐφαρμογή τοῦ ποσοῦ θάσεως τῆς ἐπιστροφῆς δύναται νά περιορίζεται σέ ὁρισμένα ἀπό τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό δ) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ.

Ἄρθρο 8

1. Ἡ ἐπιστροφή γιά 100 χιλιόγραμμα τῶν προϊόντων, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό δ) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ καί πού ἀποτελοῦν τό ἀντικείμενο μιᾶς ἐξαγωγῆς, εἶναι ἴση μέ τό ποσό θάσεως πού ἰσχύει κατά τή διάρκεια τοῦ μηνός τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἐν λόγω προϊόντος, πολλαπλασιαζομένου μέ τήν περιεκτικότητα σέ σακχαρόζη πού διαπιστώθηκε γιά τό ἐν λόγω προϊόν, προσαυξανομένου, ἐνδεχομένως, μέ τήν περιεκτικότητα σέ ἄλλα ζάχαρα ὑπολογιζόμενα σέ σακχαρόζη.

2. Ἡ περιεκτικότητα σέ σακχαρόζη δύναται νά καθορίζεται κατ' ἀποκοπή.

Ἄρθρο 9

Οἱ προσφορές πού ὑποβάλλονται ἐν ὄψει ἑνός διαγωνισμοῦ λαμβάνονται ὑπόψη μόνο διά παροχῆς ἀσφαλείας.

Ἡ ἀσφάλεια καταπίπτει ἐν ὅλῳ ἤ ἐν μέρει ἐάν οἱ ὑποχρεώσεις πού ἔχουν ἐπιβληθεῖ στούς μετέχοντες στό διαγωνισμό δέν ἔχουν ἐκτελεσθεῖ ἤ ἔχουν ἐκτελεσθεῖ μερικῶς.

Ἄρθρο 10

Ἡ διάρκεια ἰσχύος τῆς ἐπιστροφῆς πού καθορίστηκε ἐν συνεχείᾳ ἑνός διαγωνισμοῦ εἶναι ἐκείνη τοῦ πιστοποιητικοῦ ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρο 11

1. Ἄν ἡ ἐπιστροφή δέν ἔχει καθορισθεῖ διά διαγωνισμοῦ, ἐφαρμόζεται τό ποσό τῆς ἐπιστροφῆς ἤ τό ποσό θάσεως τῆς ἐπιστροφῆς πού ἰσχύει κατά τήν ἡμέρα τῆς ἐξαγωγῆς.

2. Ἐν τούτοις, κατόπιν αἰτήσεως πού ὑποβάλλεται συγχρόνως μέ τήν αἴτηση πιστοποιητικοῦ, τό ποσό τῆς ἐπιστροφῆς ἤ τό ποσό θάσεως τῆς ἐπιστροφῆς πού ἰσχύει τήν ἡμέρα τῆς καταθέσεως τῆς αἰτήσεως εἶναι ἐκεῖνο πού ἐφαρμόζεται κατά τήν ἐξαγωγή πού πραγματοποιεῖται κατά τή διάρκεια ἰσχύος τοῦ ἐν λόγω πιστοποιητικοῦ.

Ἄρθρο 12

Ἄν, κατά τή διάρκεια τῆς περιόδου πού περιλαμβάνεται μεταξύ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἐπιστροφῆς δυνάμει

ἑνός διαγωνισμοῦ ἢ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11 παράγραφος 2 καί τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἐξαγωγῶν, ὑπάρξει τροποποίηση:

α) εἴτε τῆς τιμῆς παρεμβάσεως τῆς λευκῆς ζάχαρης καί τῆς ἀκατέργαστης ζάχαρης ἀπό τεῦτλα πού ἐφαρμόζεται στήν περισσότερο πλεονασματική ζώνη τῆς Κοινότητος,

β) εἴτε τῆς τιμῆς παρεμβάσεως τῆς ἀκατέργαστης ζάχαρης ἀπό ζαχαροκάλαμο,

γ) εἴτε τῆς τιμῆς τῆς μελάσσας πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 6 παράγραφος 1 ὑπό α),

τό ποσό πού καθορίσθηκε γιά τήν ἐπιστροφή διορθώνεται σύμφωνα μέ τήν τροποποίηση αὐτή.

Ἄρθρο 13

Ὅταν ἡ κατάσταση τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς ἢ οἱ εἰδικές ἀπαιτήσεις ὁρισμένων ἀγορῶν τό καθιστοῦν ἀναγκαῖο, ἡ ἐπιστροφή γιά τήν Κοινότητα, γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό α) καί γ) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ, δύναται νά διαφοροποιεῖται ἀνάλογα μέ τόν προορισμό.

Ἄρθρο 14

1. Ἡ ἐπιστροφή καταβάλλεται ἐφ' ὅσον προσκομισθεῖ ἡ ἀπόδειξη ὅτι τά προϊόντα ἔχουν ἐξαχθεῖ ἐκτός τῆς Κοινότητος.

2. Σέ περίπτωση διαφοροποιήσεως τῆς ἐπιστροφῆς ἀνάλογα μέ καθορισμένους προορισμούς, ἡ ἐπιστροφή καταβάλλεται ὑπό τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1 καί ὑπό τόν ὅρο ὅτι θά προσκομισθεῖ ἡ ἀπόδειξη ὅτι τό προϊόν ἔφτασε στόν προορισμό γιά τόν ὁποῖο καθορίσθηκε ἡ ἐπιστροφή.

Ἐν τούτοις, δύνανται νά προβλέπονται παρεκκλίσεις ἀπό τόν κανόνα αὐτό, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στήν παράγραφο 3, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν ὅρων πού θά καθορισθοῦν, ἱκανῶν νά παρέχουν ἰσοδύναμες ἐγγυήσεις.

3. Δύνανται νά θεσπισθοῦν συμπληρωματικές διατάξεις σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 40 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ.

Ἄρθρο 15

1. Γιά τήν ἐξαγωγή προϊόντων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό α) καί γ) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ, χορηγεῖται ἐπιστροφή, μόνο ἄν αὐτά εἶναι προϊόντα πού ἔχουν παραχθεῖ ἀπό τεῦτλα ἢ ἀπό ζαχαροκάλαμο πού συγκομίσθηκαν στήν Κοινότητα.

2. Δέν χορηγεῖται ἐπιστροφή γιά τήν ἐξαγωγή προϊόντων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ὑπό δ) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ τά ὁποῖα δέν εἶναι κοινοτικῆς καταγωγῆς.

Ἄρθρο 16

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν τρίτη ἡμέρα ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ἐφαρμόζεται τήν 1η Ἰουλίου 1968.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στό Λουξεμβοῦργο, στίς 18 Ἰουνίου 1968.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

E. FAURE